

Od tega dogodka je minilo pet let. Mislite, da je Marjetica pozabila svoje dobrotnice? Nikakor! Ona blaga gospica je sedaj soproga tistega gospoda, ki ji je takrat prvi ponudil dve kroni in ki je sedaj ugleden zdravnik. Marjetica pa služi pri nji za kuharico in je svoji dobri gospé vdana z vso ljubeznijo in zvestobo. Vsak mesec pošilja skoraj ves svoj zaslužek materi. Njena gospa pa pravi pogosto svojim znankam, da bi boljšega posla kot je njena Marjetica ne mogla najti nikjer na svetu.

Osel-kralj.

Spisal Ivo Trošt.

Osle zve, da je poginil lev, kralj živali, in pravi: „Poslej bom jaz kralj.“

Konj ugovarja za vse zbrane živali:

„Nimaš kraljeve postave, in treba ti zato tudi potrebne modrosti.“

„Postava je postranska stvar — obleka ne naredi človeka,“ dé modro sivec, „a v modrosti nadkriljujem vas vse.“

„Tvoje sedanje besede pričajo, da v modrosti ostaneš osel za vselej, pa brez zamere, prijatelj.“

In konj in vse živali se obrnejo zaničljivo od osla-bahača.

Pomladni dih.

Gozdič, gozdič moj zeleni,
zopet zdiš se mi vesel;
nova sreča ti je vzkliła,
novo pesem jaz bom pel.

Žalostna dozday je bila
pesem mojega srca,
a poslej pa bo vesela
kot nikdar prej ni bila.

In z radosti polnim srcem
v gozd zeleni pohitim,
o pomladi tam zeleni
s ptički naj zagostolim!

Sokolov

